

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2025. január 12.
(vasárnap)**

Szepesy László

JÉZUS KRISZTUS MINDIG UGYANAZ

Énekek: 135,1, 244,1-3.6, 90,1, 208

Lekció: Zsidók 13,5-9

Alapige: Zsidók 13,8

„Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, felséges Urunk, Istenünk, mert mindazt, amit igédben ígértél, az elmúlt hét mindennapjaiban, hétköznapi dolgaiban is megtapasztalhattuk. Nemcsak gondoskodtál rólunk, felhozva a napodat jókra és gonoszokra egyaránt, nemcsak ételt, ruhát készítettél számunkra, hanem Szentlelked által a Tiéidet vezetted, megtartottad, magadhoz hívtad, igéden keresztül beszéltél hozzánk, és újból és újból a Te szent Fiadhoz, Krisztushoz irányítottál bennünket.

Minden dolgunkban látod, hogyan viseljük magunkat. Látod, Urunk, hogy vannak örömeink, amit Neked köszönünk meg és Neked adunk értük hálát, de látod fájdalmainkat, szenvedéseinket és gyászunkat is. Látod, hogy kiket veszítettünk el a mögöttünk lévő időszakban, kérünk Téged, hogy Te szólíts meg bennünket, és add a Te vigasztalásodat nekünk, hisz magad vagy a feltámadás és az élet. De kérünk azokért is, akik lelki betegségben szenvednek, vagy megkötözöttek, vagy bármi más bűn tartja úgy fogva őket, hogy megkeseríti a mindennapjaikat. Te, a minden szabadítás Istene legyél az ő reménységük, Szabadítójuk! Köszönjük Neked, hogy minden helyzetben nemcsak számíthatunk Rád, hanem csakis egyedül Rád számíthatunk. Csak Te vagy nekünk igazi segítségül. Mindenért, amit Te adsz nekünk, akár másokon keresztül is, Neked tartozunk hálával.

JÉZUS KRISZTUS MINDIG UGYANAZ

Köszönjük Neked ezt a mai délelőttöt, hogy együtt lehetünk a gyülekezet közösségében. Kérünk Téged, hogy segíts, hogy ne csak egy nagy csoport legyünk különféle indulatokkal, hanem lelki közösség! Segíts nekünk Szentlelked által egy szívvel, egy szájjal és hittel Téged dicsőíteni, magasztalni, magunkat megalázni a Te igéd és akaratom előtt, hogy tudjunk Neked engedni, hisz Te vagy uraknak Ura, királyok Királya, személyesen a mi Királyunk is. És kérünk Téged, hogy segíts életünket a Te akaratomhoz igazítanunk, hogy ne csak az legyen, amit mi szeretnénk, amire mi vágyunk, hanem megértve, megismerve a Te útjaidat, a Te céljaidat, tudjunk követni Téged! Ebben vezessen, kérünk, most is a Szentlélek bennünket, és ajándékozzon nekünk élő igét! Kérünk, hirdettesd ezt, és nyisd ki a mi szívünket is, hogy befogadóak lehessünk, hadd legyen a szívünk olyan talaj, amelyben a Te igéd magja valóban szárba tud szökkenni, és gyümölcsöt tud teremni a Te dicsőségedre! Ezért kérünk, hogy most is legyél közöttünk Lelked által, és ragyogtasd fel számunkra Krisztust!

Kegyelmedben bízva kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Az elmúlt két hétben a sajtóban egyre több olyan cikk is megjelent, amely azzal foglalkozik, mi változott meg január elsejétől, milyen új törvények, adók, KRESZ-szabályok léptek életbe, hogyan változtak a fizetések és a nyugdíjak. Vannak, akik azt remélik, hogy ezektől a változásoktól jobbá lesz az életük, és vannak, akik szerint mindig minden csak egyre rosszabb és rosszabb lesz. Isten népeként nekünk is törődnünk és foglalkoznunk kell ezekkel a változásokkal, de ennél többre hívott el bennünket az Úr: arra, hogy a maradandóra, az állandóra, az örökkévalóra figyeljünk. Ezért a mai alkalmunkon Isten hadd fordítsa figyelmünket arra, aki örökké ugyanaz: Jézus Krisztusra.

A felolvasott alapigét a legtöbben jól ismerjük, sokszor idézzük, de sajnos sokszor úgy használjuk, hogy nem vesszük figyelembe az előtte és utána levő igeverseket. Én ezért olvastam lekciónak hozzá az egész szakaszt, hogy lássuk a teljes gondolatmenetet. A mai alkalommal ebből az igeversből kiindulva három kérdésre szeretnék választ keresni Isten igéjében. Az első kérdés: mit ért az apostol az alatt, hogy Jézus Krisztus mindig ugyanaz? A második: mi a jelentősége annak, és miért kell ezt így külön megemlíteni, hogy tegnap, ma és örökké ugyanaz? Harmadszor pedig azt nézzük majd meg, hogy hogyan alkalmazhatjuk ezt az igeverset a saját életünkre nézve.

Először tehát nézzük meg, hogy milyen értelemben mondja az ige Jézus Krisztusról azt, hogy mindig ugyanaz. Nagyon triviális, de mégis ezt kell először megemlíteni, hogy az Ő személye az, ami ugyanaz, ami nem változik meg soha. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert mi, emberek nem vagyunk ilyenek, mi változunk folyamatosan. Attól a pillanattól kezdve, hogy megszülettünk,

a halálunk pillanatáig minden egyes nap változtathat rajtunk. Természetesen vannak nagyobb események, amelyek jobban befolyásolják azt, hogy kik vagyunk, és vannak olyanok, amelyek kevésbé, de mi a folyamatos változást éljük meg. Jézus Krisztus azonban folyamatosan ugyanaz, tehát nincs alávetve annak a változásnak, aminek mi vagyunk kitéve. A Zsidókhoz írt levél szerzőjének egyik fő célja az volt, hogy az Ószövetségből és Krisztus életéből vett érvekkel rávilágítson arra, hogy Jézus, ez a Názáretben felnőtt ács férfi, maga az emberré lett Isten. A Zsidók 1,8-12 beszél arról, amikor az Atya azt mondja a Fiúról: *„A te királyi széked, óh Isten, örökkön örökké.”* Azaz Krisztus örökké él. Krisztus, mint Isten Fia örökkévaló Isten. Aztán azzal folytatja: *„Te Uram (azaz Krisztus), kezdetben alapítottad a földet, és a Te kezeidnek művei az egek. Azok elvesznek, de Te megmaradsz... Te pedig ugyanaz vagy, és a Te esztendeid el nem fogynak.”* És itt hoz egy hasonlatot az apostol, azt mondja, hogy mi a földet és az eget állandónak tekintjük, a legszilárdabb dolognak az életünkben. Ki gondolná azt, hogy az ég valaha is el fog tűnni fölülünk? Vagy ki gondolná azt, hogy a föld úgy változik meg alattunk, hogy aztán ne maradjon meg? És mégis azt mondja az apostol, hogy ezek a számunkra állandónak tűnő dolgok is meg fognak egyszer változni. Igazából olyanok – és ezt a hasonlatot használja –, mint a ruha, amit naponként felvesszünk, aztán leveszünk. Azért a ruhát az ember elég gyakran váltja. És azt mondja az apostol, hogy ilyen az ember által legstabilabbnak tekintett dolog az életben: az ég és a föld. Ellenben Jézus Krisztus örökké ugyanaz marad. A lényeg az apostol gondolatmenetében, hogy Jézus Krisztus változatlansága abból fakad, hogy Ő az örökkévaló Isten. Ő ezzel az igénnyel jött el a földre, és ezt mondta személyéről, hogy Ő és az Atya egyek. Ő Isten személye, Ő Isten maga. Márpedig Isten nem változik, és nem is változhat, ahogyan azt számos igehely mondja (Malakiás 3,6, Róma 1,23, Jakab 1,17). Mert ha Isten változna, akkor jobbá vagy rosszabbá válna. Jobbá már nem válhat, mert Ő most is tökéletesen jó. Ő maga a jóság. Ő nem változhat, nem fejlődhet, nem tanulhat, mert Ő Isten, Ő a tökéletesen jó. Rosszabbá meg nem válhat, hiszen gonoszsággal nem lehet kísérteni, a jelenlétében sem tűri el a gonoszságot, tehát Rá nincs hatással. Jézus Krisztus személye tehát, mivel Ő Isten Fia, örökké ugyanaz marad.

De mit jelent ez a gyakorlatban? Vajon ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus nem tud egyik nap örömmel válaszolni mindarra, amit tettél vagy tettem, másnap pedig szomorkodni bűneid felett? Ő ebben nem tud megváltozni? Vajon ez azt jelenti, hogy nem tudja ugyanazon a napon a megtérő bűnöst, aki megbánja bűneit, szeretettel magához hívni, fogadni, és neki megbocsátani mindent, de a megtérni és Benne hinni nem akaró bűnösöket arra figyelmeztetni, hogy Isten haragja marad rajtuk (János 3,36)? Ez vajon ellentmondana annak a kijelentésnek, hogy Jézus *„tegnap és ma és örökké ugyanaz”*? Sokan félreértik a változhatatlanság fogalmát, mert úgy gondolják, hogy

Isten nem szerethet és haragudhat, kegyelmezhet vagy éppen ítélni egyszerre. Vagy csak a szeretet Istene lehet – gondolják sokan –, vagy az ítélet és a törvény Ura.

Anélkül, hogy hosszas dogmatikai fejtegetésbe kezdenék, Dávid király esetére gondoljunk, amelyben Isten megmutatja, hogy ezek a számunkra gyakran ellentétes dolgok, mint kegyelem és ítélet, szeretet és harag az Ő összetett, de mindig is állandó személyében tökéletesen jelen vannak. Isten nem változik, és hadd szemléltesse Dávid esete ezt! Amikor Isten leleplezte Nátán próféta által Dávidot (2Sámuel 12) a Betsabéval való házasságtörésében, illetve egy gyilkosságban, és Dávid bűnbánatot tartott, akkor Isten megkegyelmezett neki, a 13. versben ezt világosan kijelenti, hogy elvette az ő bűneit. Mindazáltal mégis megbüntette őt, hiszen meghalt a gyermek, aki a paráznaságból született, és Dávid családjában is állandóvá vált a háborúskodás, az örökösei később folyamatosan édesapjuk ellen lázadtak fel. Isten tehát Dávid esetében is egyszerre gyakorolta az Ő kegyelmét és ítéletét.

Ami számunkra sok esetben változásnak vagy ellentétes dolognak tűnik (szeretet és harag), az Isten személyében nem az, hanem megférnek egymás mellett. Ugyanígy kell értenünk azokat az igeszakaszokat is, amikor arról olvasunk, hogy Isten megbánt valamit: akart valamit, de aztán megváltoztatta, legalábbis így tűnik a mi szemszögünkből nézve. Ez nem azt jelenti, hogy Istent váratlanul érte az, amit az ember tett, és ezért hirtelen meg akarja változtatni az Ő terveit és szándékait, hiszen akkor nem lenne Isten, mivel Isten mindent tud előre, Ő ismeri a jövőbeli gondolatainkat, lépéseinket, döntéseinket, cselekedeteinket. Ha a Szentírás az Ő megbánásáról, szándékának megváltozásáról, a bűnösökkel való viszonyának megváltoztatásáról beszél, nem szabad meglepednünk arról, hogy ez csak antropopátiás módon teszi. Ez annyit jelent nagyon egyszerűen, hogy hozzánk, emberekhez alkalmazkodva magyarázza el a dolgokat, úgy beszél magáról Isten, mintha Ő is ember volna. Nem az. Azért beszél magáról így, hogy megértsük. Ez egy kicsit olyan, mint amikor egy felnőtt a gyermeknek is nagyon leegyszerűsítve magyaráz el dolgokat. Nem mond el mindent neki, mert még nem értheti meg, de a lényegét gyerekfejjel meg fogja érteni. Ugyanígy Isten lehajol hozzánk, és magáról, mint emberről beszél, hogy megértsük, ki is Ő valójában. Pl. amikor az ige azt mondja, hogy az Úr keze ezt vagy azt tette, azt nem azért mondja, hogy mi valami hatalmas kezet képzeljünk el, mintha Istennek lennének nagy kezei és azokkal munkálkodna, hanem emberi módon beszél róla, hogy megértsük, hogy Ő cselekszik.

A változás, amiről az igében olvashatunk, tehát valójában nem Istenben van, Isten sosem változik meg, Ő egy nagyon bonyolult, összetett személyiség, sokkalta bonyolultabb, mint bármelyikünk. Amikor az ember úgy gondolja, hogy Isten megbánt valamit, igazából mi, emberek változunk meg, a mi hozzáállásunk Istenhez változik meg, és ezért tapasztaljuk meg, hogy Is-

ten másként bánik velünk, de az Ő személye állandó, Ő maga változhatatlan. Tudása, tervei, erkölcsse, akarata örökre ugyanazok. Ő nem ember, hogy megváltozna bármiben.

Két fontos dolgot kell tehát Vele kapcsolatban megértenünk. Az egyik az, hogy Isten különböző helyzetekre és viselkedésekre különböző módon fog reagálni: egyes tetteinknek örülni fog, másokat pedig helyteleníteni, és megfeddeni vagy ítélni. Egyes viselkedéseket szigorúan megfenyít, másokon pedig irgalmasan hosszan tűr. Eltűri, hogy azt tegyük. Isten nem egy lapos személyiség, akinek csak egyféle érzelme van, mint ahogy azt manapság sokan próbálják elhitetni, hogy Isten csak szeretet, és nincs Benne semmi más. Isten sokkalta bonyolultabb személyiség, mint ahogyan azt mi elképzeljük, nem lehet Őt leegyszerűsíteni egyfajta érzésre vagy viselkedésre. Ő reagál, különbözőképpen reagál az emberek különböző viselkedéseire, de Őbenne nincs változás, mert mindig ugyanúgy reagál a különböző helyzetekben.

A másik dolog, amit meg kell értenünk, hogy Isten válaszai nem olyanok, mint az embereké. Soha nem azon alapulnak, hogy Isten ne tudná, hogy mit fogunk tenni. Mi, emberek nem tudjuk, hogy a másik mit fog tenni, igazából azt se, hogy mi mit fogunk tudni tenni. Terveink, szándékaink lehetnek, de biztos tudásunk nincs afelől, hogy mit fogok tenni holnap vagy akár az istentisztelet után. Isten azonban mindent tud előre, ezért Ő tökéletes választ tud adni minden egyes változásra részünkről. Más szóval, Isten változásai, ahogyan mi tapasztaljuk őket, egy egységes és változatlan terv részei, amelyeket megvalósít Isten ebben a világban, és az Ő változatlan személyiségének a megnyilvánulásai.

Nem arról van tehát itt szó, hogy a körülmények között változatlanul szerető Isten ugyanaz, mindig csak szeretet, hanem azt mondja, hogy a különböző reakcióinkra mindig máshogy válaszol, de Őbenne közben nem változik semmi. Isten azért Isten, és nem ember, mert nem gondolja meg magát előre nem látható körülmények miatt. Mindig úgy fog bánni az Ő népével és az Őt elutasítókkal is, ahogyan azt a Szentírásban látjuk, és ahogyan az emberiség története során mindig is bánt.

Másodszor azt jelenti Krisztus változhatatlansága, hogy az Ő tanítása, evangéliuma, örömhíre és ígéretei ugyanazok, mint az Ő korában is voltak. Röviden tehát: Isten ígéje mindig ugyanaz marad. Vannak, akik szerint, mivel változik az emberiség, a korszellem, a társadalom, a közerkölcsök, a kultúra, ezért az egyháznak is változtatnia kellene tanításán, s azon, amit és ahogyan hirdet. Száz évvel ezelőtt házasságon kívül gyermeket szülni szégyen volt a szülőkre nézve. Manapság sajnos ez már lassan többször fordul elő, mint hogy házasságon belül szülessen egy gyermek. Sokak szerint az egyháznak el kellene hagynia az ilyen elavultnak mondott nézeteket, mint a házasság, a család, a gyülekezetbe járás fontosságának hirdetését, és haladnia kellene a korral. Nem kellene annyit a bűnről, a megtéréstről beszélnie, inkább csak a

szeretetről, a megbocsátásról és a toleranciáról. Jézus Krisztus személye azonban ugyanaz, mint amikor a világot teremtette, Ő ugyanaz, aki a házasságot létrehozta, amikor egy férfi számára egy nőt teremtett a házasság szövetségén belül. Ő nem változott meg ebben. Ő ugyanaz, aki leleplezte a világ bűneit, és meghalt azok miatt a keresztfán, és ma sem hirdet és tanít mást sem az igében, sem igazi szolgálói által, mint több ezer évvel ezelőtt. A gyülekezettel, egyházfegyelemmel vagy a keresztyén mindennapi életünkkel kapcsolatos elvárásain és útmutatásain sem módosított semmit. Ígéreteit sem változtatta meg, ezért bízhatunk mindabban, amit a több ezer éves Bibliában mond nekünk ma, a 21. században.

Különösen is hangsúlyossá válik ez annak fényében, amit a Zsidók 13,9-ben, azaz a következő versben, rögtön ezután mond az Úr: *„Különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni”*. Tehát ki mondja először, hogy Krisztus ugyanaz, és utána felhívja a figyelmet, hogy az ígére vigyázzatok, ne hagyjátok magatokat félrevezetni, az nem változik. A régi bibliai igazságok, amelyeket Pál apostol hirdetett, és amelyeket hívő elődeinknek, a reformátoroknak az Úr ismét megmutatott, és amelyeket hívő elődeink generációról generációra megőriztek hitvallásaikban is, nem változtak meg, ugyanazok maradnak. Azért, mert Krisztus, aki ezeket hirdeti, aki ezeket képviseli, Ő maga ugyanaz, az Ő gondolkozása nem változik meg, a megváltás útja nem változik meg, a bűnbocsánat megkapásának útja nem változik meg, mert Krisztus nem változik meg. Ha mi mást gondolunk, hiszünk az igazsággal és életünkkel kapcsolatban, mint amit Pál apostol vagy az ige mond, akkor mi tévedünk, és nem Ő. Krisztus személyének állandósága garantálja az Ő ígéreteinek, tanításainak változhatatlan voltát.

Hosszan lehetne még beszélni Krisztus változhatatlanságáról, de most szeretnék rátérni inkább a második kérdésre, ami így hangzik: mi a jelentősége annak, hogy azt mondja az apostol: Krisztus *„tegnap és ma és örökké ugyanaz”*? Miért fontos ezt a három időszakot említeni? Miért nem elég, ha csak azt mondja, hogy mindig vagy örökké? Röviden hadd próbáljam meg összefoglalni az egyes időszakok jelentőségét.

A tegnap azért lényeges, mert Jézus Krisztus a múltban (mert a tegnapi nap alatt a múltat érti) mutatta meg nekünk, hogy ki is Ő valójában. Isten úgy döntött, hogy ezt a múltat egy olyan könyvből ismerhetjük meg, amely évezredekkel ezelőtt rögzítette életének és munkájának minden fontos részletét, és Isten olyan cselekedeteit rögzítette, amelyeket nem fog megismételni. A teremtés munkája – ahogyan azt a Biblia első oldalain olvassuk – nem fog ismét a szemünk előtt lezajlani, nem fog megisméltődni. Azok a csapások, amelyekkel kihozta Izrael népét Egyiptomból, nem fognak a mi kérésünkre megisméltődni. Isten bizonyos cselekedetei elmúltak, egyszeriek voltak, de megőrizte őket az igében, hogy azokon keresztül örökké megismerjük Őt. Jézus Krisztus a múltban mutatta meg irántunk való szeretetét abban, hogy

meghalt értünk a golgotai kereszten, ezt nem fogja megismételni csak azért, mert mi arra vágyunk, vagy, mert azt mondjuk: hiszem, ha látom. Ő egyszer ezt megtette, és gondoskodott róla, hogy ennek története és igazsága örökké fennmaradjon az igében. Krisztus abban mutatta meg irántunk való szeretetét. Ha bármi újat tenne, nem tudná ezt a szeretetét még jobban felülmúlni, mint azzal, amit ott a kereszten értünk tett! Krisztust az igében leírt történelemből, tanításból ismerhetjük meg olyannak, amilyen tegnap volt.

A mával kapcsolatban azt kell mondanunk, hogy azért fontos, hogy Jézus Krisztus ma ugyanaz, mint aki tegnap volt, a múltban, mert ma van az a nap, amikor közösségben lehetünk Ővele, és hihetünk Benne, és úgy viszonyulhatunk Hozzá, mint ahhoz a személyhez, akit a Biblián keresztül a múltból megismerhetünk. Ma van az, amikor az embernek hinnie lehet, hogy Isten ugyanaz, mint aki megszabadított régen, és Ő a mai nap is ugyanaz a Szabadító, ugyanaz a gondoskodó, ugyanaz a minket kereső, megszólító és minket hitre és megtérésre hívó Isten. Tehát ma kellene válaszolnunk neki, és ma lehet élő közösségünk Ővele. És szeretném itt hangsúlyozni, hogy az Istenről szóló ószövetségi kijelentéseknek pont ezért ugyanolyan súlya van ma, és ugyanolyan fontosak, mint az újszövetségié. Vannak, akik elvetik az egész Ószövetséget, azt mondva, hogy mi már az Újszövetség korában élünk. De pont Isten személyének változhatatlansága miatt az Ószövetséget nem tolhatjuk félre, mert abban is megismerjük az Urat, abban mutatta meg a cselekedetein keresztül, ki Ő valójában, és ki Ő személyesen velünk, velünk szemben hogyan viselkedik. Ma vagyunk Vele Szentlelke által élő kapcsolatban, nekünk ma kell hinnünk Őbenne, ma kell követnünk a parancsait, és ma kell bízunk az Ő kegyelmében és segítségében.

Végül pedig létfontosságú, hogy Jézus Krisztus holnap, azaz örökké ugyanaz legyen, mint tegnap és ma volt, mert az örökké tartó boldogságra való minden reménységünk végső soron a Vele való kapcsolaton múlik. Nem azon, hogy a jelenben a földi életben mennyi áldást kapjunk. Ha Krisztus megváltozna, akkor nem lenne semmi okunk a jövőnkkel kapcsolatos ígéretekben reménykedni. Akkor alaptalan lenne az, hogy mi várjuk az örök életet, ha Krisztus megváltozna. De nem változik! És ez az Ő változhatatlansága az, ami nekünk az örök élet felől garanciát jelent.

Nem gondolhatunk tehát Krisztus személyére úgy, mint aki megváltozott volna a világ teremtésétől kezdve, legfeljebb úgy, mint aki egyre több mindent jelentett ki nekünk magáról az idők során. Ha Isten személye változik az én életemben, igazából nem Ő változott, hanem én ismerhettem meg és hihettem el Róla többet. Én vagyok az, aki változik, nem Ő.

Végül pedig, harmadszor, arra a kérdésre kell keresnünk a választ, hogy mi ennek az igeversnek és szakasznak az alkalmazása, gyakorlati haszna az életünkben. Nagyon sok, de itt most csak a megelőző és a következő igeversre nézzünk. Az előző igevers a pénz szeretetéről beszélnek. Kezdjük az

5. versnél, mit árul el nekünk erről Isten. Azt mondja – világos felszólítás –: „*ne legyetek pénzsóváarak, fősvények, elégedetek meg azzal, amitek van*”. Ez egy megdöbbenő felhívás, Testvérek, két dologra szólít fel Isten. Az egyik: törekedj az örömteli egyszerűsége! Örömmel legyen tele a szíved, és az egyszerű életre törekedj! Ne keresd a pompát, a luxust, a még többet, ne rohanj a világgal együtt a pénz után, hanem tanulj Istentől megelégedettséget! Legyen örömed abban, hogy Isten minden nap gondoskodik rólad, és ebben a kapcsolatban az Ő szeretetét éld meg, és ez legyen az igazi örömed, nem a birtoklás, a tulajdonlás! Ez egy nagyon radikális változásra felhívó felszólítás. „*Elégedetek meg azzal, amitek van!*” És a másik felhívás: „*ne legyetek pénzsóváarak, fősvények*”. Ez arra szólít fel bennünket keresztyénként, hogy legyünk radikálisan nagylelkűek. Segítsünk azzal, amink van, másokon. Ne sajnáljunk abból, amink van, mások szükségére is adni. És itt nem mindig a pénzről van ám szó. Lehet időt, figyelmet, erőt is adni másnak. A magunk javán kívül keressük azt is, ami a másé (1Korinthus 10,24). Röviden tehát azt mondja az apostol, hogy óvakodjatok a gazdagság vágyától, mert az tönkretétel benneteket. Tanuljatok megelégedettséget – mondja az 5. vers –, legyetek elégedettek azzal, amitek van.

Mivel indokolja meg ezt az értékrendbeli, lelki változást a levél írója? Azzal, amit Krisztusról mond. Az 5. vers második felében és a 6. versben egy Krisztustól származó ígérettel folytatja. Két ígéretet fogunk hallani, figyeljünk! „*Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled; úgyhogy bizvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat énnékem?*” Más szóval azt mondja az ige: ha megvan bennünk az az örömteli, sziklaszilárd bizalom, hogy a világmindenség Ura, lelkünk Megváltója soha nem hagy el minket semmilyen helyzetben, és mindig a segítőnk lesz, mert Ő nem változik, akkor ennek a hitnek, bizalomnak, reménységnek az eredménye egy mélyszéges elégedettség lesz részünkről. Soha nem hagylak el téged, és az Úr az én segítségem. Ha ezt az ember komolyan veszi – nem csak úgy mondja –, komolyan megéli, bízik ebben, ebben reménykedik, akkor Isten a megelégedettségre fogja őt megtanítani. Akkor nem a pénz szeretete vagy az a vágy, hogy meggazdagodjak, vagy többet tartsak meg, mint amit kellene, nem ez fog az öröm forrása lenni, nem ez lesz a lényeg az életemben, hanem az a boldog kapcsolat, hogy valaki mindig gondoskodik rólam: egy szerető Atya.

A 7. versben pedig az apostol bátorít minket ebben a radikális életmódban azzal, hogy arra hív minket, hogy emlékezzünk és utánozzuk vezetőink hitét, akik ilyen, a Krisztus ígéreteibe vetett hit szerint éltek. Ezt olvassuk ugyanis: „*Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelmeztvén az ő életük végére, kövessétek hitüket*”. Ez az igevers nagyon sok mindent jelent, és mély üzenete van, de hadd hívjam fel a figyelmet, hogy az előző gondolatnak a folytatása, miszerint az előttünk járó hitbeli vezetők Isten ígéreteibe vetették hitüket: „*Nem hagylak el*” és „*Az*

Úr az én segítségem”, és ebben lettek számunkra példák, mit jelent bízni Isten ígéretében. „*Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled*” és „*Az Úr az én segítségem*”. Utánozzátok tehát a Krisztus ígéreteibe vetett hitüket, ahogyan ezt megélték. És ezt követően teszi hozzá a 8. versben: „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.*” A kapcsolat az igeversék között világos. Ha Krisztusban egykor bízhattak azok, akik nem szerették a pénzt, hanem megtanulták a megelégedettséget minden körülmény közepette, akkor ma és holnap mi is bízhatunk Benne keresztyénként, bármilyen anyagi körülményekben is legyünk, akármi érjen bennünket. Az Ő szeretete ugyanaz marad; az Ő igazsága ugyanaz marad; az Ő bölcsessége ugyanaz marad; az Ő hatalma ugyanaz marad; az Ő hűsége ugyanaz marad. Őt nem kötik a véges ember korlátai, hogy valaha is meglephetné bármelyikünk anyagi helyzete. Bízatok Benne, és legyetek szabadok – mondja az ige – a gazdagság vágyától, és ezzel is hirdessetek egyfajta evangéliumot ebben a fogyasztó, megelégedni nem tudó társadalomban, ahol soha semmiből nem elég, mindig kell az új, mindig kell a fejlettebb, mindig kell a még több. Már az is egyfajta evangélium, ha az ember meg tud elégedni azzal, ami van, és abból ad másnak bőkezűen.

A 8. vers után az apostol a hamis tanításról ír. Erről már részben tettem említést, de gondoljuk végig, mi a kapcsolat a 8. vers és a hamis tanítás között. „*Jézus Krisztus tegnap és ma örökké ugyanaz.*” A 9. vers pedig így folytatja: „*különböző és idegen tudományok által ne hagyjátok magatokat félrevezettetni*”. Sajnos azt kell mondjam, hogy ez a két nagy veszély már most és a jövőben is fenyegeti az egyházat és személy szerint minket is. Az egyik az anyagiasság, a fogyasztói társadalmi szemlélet; a másik a különböző és idegen tanítások.

Azzal, hogy az internet a legtöbb ember mindennapjainak részévé vált, a meglévő áldások mellett a tévtanítások terjedését is elősegíti. Az sem segít a helyzeten, Testvérek, hogy sajnos Magyarországon is egyre több könyvkiadó minden tanításbeli vizsgálat nélkül jelentet meg keresztyénnek titulált könyveket olyan szerzőktől, akik eltérnek a Biblia igazságaitól. Ezek a könyvkiadók, ne higgyük, hogy tanításbelileg átvizsgálják a könyvet, amit kiadnak. A legtöbbjük ezt nem teszi meg. És odaadják nekünk, mint keresztyén könyvet, és az emberek pedig naivan elfogadják. De mindez nem lep meg bennünket, hisz Isten előre figyelmeztetett minket a 2Timótheus 4,3-ban: „*Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülök*”. Arra szólít fel tehát minket Isten, hogy legyünk éberek magunk és gyermekeink miatt is, hogy biblikus tanítás legyen a lelki eledelünk. Testvérek, ha a boltban megvizsgálom a zöldségeknél, hogy penészes vagy romlott-e az a zöldség, amit elveszek, és ott hagyom azt, ami romlott, akkor a tanításban, a lelki táplálékban miért nem tesszük ezt? Ott se szabad válogatás nélkül min-

dent elfogyasztani, mert bizony káros és ártalmas is lehet a lelki világunkra és hitűnkre nézve. Vigyázzatok arra, hogy mit tanultok és tanítotok.

És Testvérek, nagyon szomorú helyzet, de van ilyen is, amikor egy hívő ember életében sajnos ez a lelki irodalom felváltja a Biblia helyét. Nagyon sokan – én most nem akarok senkit sem elítélni ezért – a csendesség alatt azt értik, hogy egyetlenegy bibliai verset elolvasnak, és hozzá az emberi magyarázatot. Az lehet természetesen nagyon szuper és biblikus, de ez nem igeolvasás. Az igeolvasás az, hogy a Bibliát nyitom ki, a Biblia verseit olvasom el, és a Szentlélek által könyörgök, hogy segítsen megértenem mindazt, amit Isten leírt, és aztán elkezdek gondolkodni. Már a gondolkodás menete is formál bennünket, mert a Szentlélek bennünk munkálkodik: a gondolatvilágomat, az ellenérveimet meg mindent alakítja. Nem egy készéltet kapok, hanem formál. Olvassunk lelki irodalmat, senkit sem akarok erről lebeszélni, csak megfelelő helyen kezeljük ezt, Testvérek. A bibliaolvasást nem válthatja fel semmilyen más irodalom. Isten azt szeretné, ha az Ő igéjében mélyülnénk el, megtanulnánk, memorizálnánk, használnánk a gyakorlatban. Tehát vigyázzunk erre, hogy milyen hangsúlyt helyezünk Isten igéjére. Csoda az számunkra, hogy van nekünk igénk, és csoda az, hogy olyan tanítása van egyházunknak, amelyet vallunk, hogy örökkévaló igazságokat képvisel, Isten igéit.

Nem az újabb és újabb könyveket kell tehát megismernünk. Ha emberileg nézzük, lehetetlen dolog a tévtanításokkal szembeni harc. Gondoljuk végig! Sokkalta gyorsabban jelennek meg az újabb, keresztyénnek mondott könyvek, és kerülnek fel az internetre különféle tartalmak, minthogy azt egy ember, akár egy egyszerű hívő, de akár egy gyülekezetvezető is át tudná olvasni, átgondolni. Nincs annyi ideje az embernek, nem tud lépést tartani ezzel a folyamattal. Feladatunk ettől függetlenül, hogy nyomon kövessük ezeket, de nem lehet mindent, ezért Isten azt mondja, hogy az Ő igéjéhez ragaszkodjunk, és azokhoz a megértett örök igazságokhoz, amit már az elődeink is megértettek, amit Isten adott nekik. Nem az újabb és újabb könyveket kell tehát megismernünk, hanem Isten igéjét kellene egyre alaposabban, minden új tanítással kapcsolatban is megvizsgálni, hogy mennyire Isten igéjéből vezet le a gondolatait, vagy a tudományból vesz át ma népszerű tanítást, és egy-két igével megfűszerezi. Ez azt jelenti tehát, hogy tartsuk furcsának, ha valaki olyan új, forradalminak mondott tanítással akar előállni, amit hívő elődeink nem ismertek eddig. Minden ilyen új tanítás sokszor inkább eltérés Isten igéjétől, mintsem az ahhoz való ragaszkodás.

Isten válasza erre tehát az, ahogyan a fősvényiségre és a kapzsiságra is, hogy „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz*”. Ami egyszer igaz volt Krisztusról, az mindig is igaz lesz, ezért nincs szükséged új tanításra. Személy szerint neked lehet új az a mondanivaló, de az egyház számára nem lehet új. És ami egyszer meglegedettséget adott Krisztussal kapcsolatban elődeinknek, az mindig is elég lesz Isten gyermekei számára. Ő „*tegnap és ma és*

örökké ugyanaz”. Ő nem olyan tanító, aki a világ divatos irányzataihoz igazodik, Ő mindig ugyanazt hirdeti, ugyanazokat az örök igazságokat képviseli.

Mindezekből pedig az következik, hogy figyelmünket ne a változó dolgokra, hanem Krisztusra összpontosítsuk, aki örökké ugyanaz marad. Ne építsük házunkat, életünket egy olyan világ homokos talajára, amely hamarosan el fog múlni, hanem építsük reményeinket arra a kősziklára, amely, mikor jön az árvíz, megingathatatlan marad, és mi is biztonságban maradunk, még ha a halállal kell szembenéznünk is. Kincseinket oda helyezzük, ahol soha nem veszíthetjük el: Jézus Krisztus személyébe. Ő maga legyen számunkra az érték! Helyezzük minden reménységünket, bizalmunkat és örömünket Őbelé, akiben soha nem veszíthetünk el semmit. Isten Szentlelke munkálja ezt bennünk!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, Úr Jézus Krisztus, mint Isten Fiát, mint a Szentháromság második személyét, mert méltó vagy erre. Magasztalunk azért, hogy Te olyan szilárd alapja lehetsz életünknek, mint a kőszikla, amely megmarad. Akár jön a vihar, akár jön az erős szél, mindig megáll. Kérünk Téged, hadd reménykedjünk Tebenned és a Te ígédben és tanításodban, amely örökké ugyanaz marad. Segíts nem eltérnünk, mást gondolnunk, hanem Hozzád ragaszkodnunk, és egyre jobban megismernünk Téged!

Kérünk, hogy minden helyzetben hadd bízzunk a Te ígéreteidben, segíts bennünket az anyagiakhoz való viszonyunkban is akarathoz igazodni. Add nekünk azt az örömet, azt a felismerést, hogy mindent szerető Atyánktól kapunk, ami jó, és hadd lehessünk ebben hálásak, boldogok! Kérünk, hogy add azt a bizalmat is nekünk, hogy Te mindig segítségünkre vagy. És ezért segíts másokon is segíteni, továbbadni, amit adtál, nem azt számolgatva, mennyi marad nekünk, hanem bízni abban, hogy Te továbbra is gondoskodsz rólunk.

Kérünk, hogy valóban óvj meg bennünket a különféle tévtanításoktól is, segíts a Te örök igazságaidra, ígéidre támaszkodnunk és abban bízunk, amit az előttünk járók is felismertek Szentlelked által, ragaszkodtak hozzá, és aszerint igyekeztek élni. Segíts nekünk is így hívó elődeink hitét követni! Kérünk, hogy mélyíts el minket a Biblia ismeretében ebben az évben is, segíts, hogy Téged magadat hadd ismerjünk meg még közelebbről, még személyesebben!

Köszönjük, Urunk, hogy minden helyzetben velünk vagy. Eléd hozzuk így beteg testvéreinket, kórházban vagy otthoni ágyon fekvőket. Te legyél az ő megerősítőjük, kérjük, hogy hitben segíts erősnek maradniuk, Benned bízniuk, hogy el tudják hordozni a test fájdalmait, és kegyelmed szerint adj nekik, kérünk, gyógyulást! De Eléd hozzuk gyászolóinkat is, akik szeretteiket veszítették el. Te, a minden vigasztalás Istene, legyél az ő erejük a nehéz napokban, és Te legyél az ő vigasztalójuk, hisz Te magad vagy a feltámadás és az élet, Te vagy az egyetlen reménységünk ezekben a helyzetekben!

JÉZUS KRISZTUS MINDIG UGYANAZ

Eléd hozzuk fiataljainkat is. Kérünk, áldd meg a vizsgákra készülőket, de kérünk minden helyzetben levőkért: munkában, akik majd dolgozni fognak, vagy tanulnak, vagy éppen pihenéssel tudják tölteni az időt, kérünk, hogy minden helyzetben Veled lelki kapcsolatban hadd éljünk. Hadd legyünk a Te gyermekeid, bárhol is legyünk: otthon, iskolában, munkahelyen, itt a gyülekezetben, mindenkor hadd tekintsünk Rád, és hadd éljük meg annak örömét, hogy a Tied lehetünk, és Te a miénk.

Kérünk, készíts fel minket arra a napra, amikor majd szemtől szembe megállhatunk Előtted, és megláthatunk majd Téged. Kérünk, hogy ha még bűneinket nem rendeztük Veled, akkor segíts ebben, adj nekünk Hozzád térést, megtérést! És ha már készen állunk, akkor őrizz is meg minket ebben a hitben!

Minden nap hordozz minket kegyelmedből, szent Fiadért, Krisztusért!

Ámen.

208 szöveg: M. Rinckart, 1636 | fordítás: Áprily L.
dallam: J. Crüger, 1647

1. Jöjj, mondjunk há-la - szót Hű száj-jal és hű szív-vel,
Mert raj-tunk itt az Úr Nagy cso-da dol-got mí-vel.

Már a - nya - öl - ben is Volt mindig gond-ja ránk.

A sok jót, mely-lyel áld, Ki sem mondhat-ja szánk.

2. Dús kincsből az Úr / Jó békességet adjon,
Hogy szívünkben a kedv / Víg és derűs maradjon.
Ne hagyja híveit / Bú-bajban sohasem;
A rossztól óvja meg / Itt s túl ez életem.
3. Az Atyát és Fiút / És a Szentlelket áldom;
A menny Urát, kiben / Szent egybe forrt a három;
Aki úgy szól ma is, / Ahogy régen te szólta,
Nem változik: az Ő, / És az lesz, aki volt.